

UUT'T OLDE VODDEN

Wat uut de olde tied stammen:

Ai op de grote weg kwammen
Koj'r neet zóó övergoan,
Iej zag'n tolbeume stoan
Dee oew d' o
vergang benammen.

tHekke ston opn vehádde weg
Soms was dee pas niej an eleg,
tVehárden had geld ekost,
Dat geld mos af-elost,
Dat leek de mense wel terech.

En um door dan án te kommen
Hebt ze iedreen geld af enomm'n
Dee d'weg gebuukuken zol,
Geld spóln altied al'n rol,
Dat wet zelfs de hele dommen.

Moor ze zatten dr toch wat met
Al hebt ze zich ter met ered,
Ut kossen eur moor geld,
En ut mag wel vemeld
Ze hadden ut toé neet zo vet

De stuuvers dee ze kwiet wodden
Ie denk allich: "tZet gin zod'n"
Moor ai door vake deur mos
Was iej op'tles hoas bós
En dán koj neet meer gewodden.

0t geld dat zo wodden vegaard,
(nGáarder is umgekeerd
vemaard)
Dat was dan zo gezeg
Veur d'eig'naar van de weg
Dee dat vehárden had eklaard.

Dat zol vake ut Rijk wézen;
Op peóltjes zoj R.G. lèezen,
Zo daj noew zag'n alras
Hoé wíed ut Rijk-grond was,
Dórum waarn ze door ve-réezen.

Biej tolle vroégen ze dus geld

Moor't was vake dan zo esteld,
De tolbaas door, dee stak
Een deel in eigen zak,
Neet alles zol wodden vemeld.

No
een deel van de toulduiten
Kon't Rijk indetied dus fluiten,
tBrach zo neet vólle op
Ut wodden hoas een strop,
tWas een zachte vorm van
muiten!

Een tolgaarder was neet gezéen,
Somge wazzen zo hád asn steen,
Zon tollenaar dee was
Van een hebberug ras!
In d'umgang stonne vól alleen.

Umdat ut zó neet vól op brach
Wodn nóderhand zon tol vepach,
Toé kon noa beliéven
Iederéne inschriéven,
Vake dat de pries slim hoge lag.

tRijk kreeg noe dat vas bedrag,
nTolbaas schraapte dag en nach
De pach noew biej mekáre,
Ging dubbel hád astware
Noe no
weggebruukers op jach!

tGebeurn toé nog al vólle keern
Sommugge mense door probren
Ut tolgeld te bespoorn,
tUm deur de neúze boorn!
En dát zagge toch minder geern.

Een endje veúr de tolboom dan
Gingen zee van de weg vandan,
Zoln door tzand in goan,
Leeten de tol links stoan,
Kwamn wieterop dr dan weer an.

Alléne woor de tolboom stong
Umdatte van eur geld bedong

Méeden ze effen dèn,
Gingen der umme hèn!
Begriepeluk dat tat neet gong.

As de tolbaas ze afsloan zag
Gooíden hee alles överstag,
Leep no
a de weg wieter-op,
Bezorgden eur een strop!
Hef ze geld uut de zak ejach

Woore vral een hekel an had
Was'n heer dee nogal us nò stad
Door nòa zien soos dan ging,
Want dan wisse één ding:
Ut wodden weer láte as wat

Hee kon de tolboom lós zetten,
Dat zol gin mense um belet'n,
Moor dan missene ut geld!
Hee wol met gin geweld
Van de
n wat kado doon wetten!

Asse dan moar tbedde in krop,
Ut hekke dich; hee wol gin strop.
Ston't rietuug mét dèn heer
Te wachen iedre keer,
En won dee zich veschrikluk op

Ging foeterent um afbekken,
Moor de tolbaas zol tnog rekken
En zei gemoedereerd:
"Is ut dan zo vekeerd
Dak effen nbokse an zal trekn?"

tHeer zei: "kWil jou waarborgen
Ik ga je aanklagen morgen,
Jij krijgt, onthou dat goed
Dan tijd in overvloed
Om je kieding te verzorgen!"

Och de tolbaas léet um moor,
tWas toch veur tleste joor.